

Mál nr. 269/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum bifreiðaáreksturs.****Gögn.**

Málskot, móttekið 21.8.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 15.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 28. ágúst 2018 var bifreiðinni A lítilli jeppabifreið, ekið á hægri afturhorn bifreiðar sem M ók á bifreiðastæði. M leitaði á heilsugæslu 1. september 2018 þar sem hann kvartaði um verki í hálsi, höfuðverk og verki ofarlega í mjóbaki, en þessi einkenni kvaðst hann hafa haft frá slysinu fjórum dögum áður. Hann kvaðst vera með brjós-klos ofarlega í háls-hrygg og hafi yfirleitt einkenni af þeim sökum út í vinstri handlegg. Slysið hafi ekki hjálpað hvað þetta varðar. M leitaði einnig til heilsugæslu 12. september. Á samskiptaseðli vegna þeirrar komu segir að M hafi verið slæmur fyrir í baki og hálsi. Þekkt sé eldra brjós-klos í hálsi en ekki grunur um bráða versnun í því vegna áverka. Þá segir í samskiptaseðlinum að M búi við vöðvabólgu og festumein í baki frá „linea nuchae“ niður til spjaldhryggs og versnun ofan í þrálátt ástand. Eftir hvíld í tvær vikur fyrir komuna sé M ekkert skárri og sé hræddur um að verða óvinnufær vegna verkja. Var óskað eftir mati og meðferð sjúkraþjálfara meðfram skammtíma veikindafjarvistum.

Í tengslum við beiðni um myndgreiningarrannsókn 29. nóvember 2018 var einkennum M lýst svo að M væri með viðvarandi stöðuga verki í „partavertebral lumbal“ vöðvum með vissa útgeislun út í „hæ flank“ og „hæ gluteal“ svæði og læri. Telur M sig líka finna til í sjálfum hryggnum, en eigi erfitt með að aðgreina verkina. Verkina leiði niður í „hæ gluteal“ og aftanvert læri og legg og „plantart“ í hægri fæti. „Þetta gæti því verið að fylgja S2 hæ megin. Við palp er hann aumur yfir lumbal paravertebral vöðvum, sérstaklega hæ megin. Hann er einnig töluvert aumur (nánast hvellaumur) yfir spinal processana L2-3-4. Verkirnir eru núna orðnir verri en fyrr og sjkl á erfitt með að stunda sína vinnu (... eiginlega alltaf fremur hörð fysisk vinna). Áður haft Cervical brjós-klos 2015. Er enn með einkennum þáðan.“

Samkvæmt læknisvottorði frá heilsugæslustöð til atvinnurekanda vegna fjarvista, dags. 12. september 2018, kemur fram að M hafi verið óvinnufær með öllu vegna slyssins frá 28. ágúst 2018 til 19. september s.á.

Allnokkur gögn hafa verið lögð fram varðandi ýmis sjúkdómseinkenni frá stoðkerfi sem M hefur búið við fyrir slysið í ágúst 2018.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna þess líkamstjóns sem hann kveðst hafa orðið fyrir af við áreksturinn. V aflaði útreiknings á þyngdarhröðun ökutækjanna í svonefndu „PC Crash“ forriti. Samkvæmt útreikningnum, dags. 17. janúar 2019, var líklegasta gildi þyngdarhröðunar A - 0,92g og bifreiðarinnar sem M ók 1,00g. Með vísan til niðurstöðu þessa útreiknings hefur V hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins virðist ekki ágreiningur um að ökumaður A beri alla sök á árekstrinum, sbr. 89. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Telst M því eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A fyrir það líkamstjón sem sýnt er fram á að hann hafi hlotið við áreksturinn. Samkvæmt þeim læknisfræðilegu gögnum sem að framan greinir má ráða að M hafi orðið fyrir einhverjum meiðslum við áreksturinn jafnvel þótt einnig megi ráða af málgögnum að litlar skemmdir hafi orðið á bifreiðunum og mjög litlir höggkraftar hafi leyst úr læðingi við hann. Þannig verður ekki annað ráðið en M hafi verið óvinnufær vegna afleiðinga slyssins frá slysdegi, 28. ágúst 2018, til 19. september s.á. Þykir samkvæmt þessu mega slá föstu að M eigi rétt á þjáningabótum fyrir þetta tímabil, sbr. 3. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 án þess þó að slegið verði föstu að hann hafi verið rúmfastur á tímabilinu. Á hinn bóginn verður til þess að líta að ekkert álit eða mat liggur fyrir um afleiðingar slyssins að öðru leyti, þ. á m. varanlegar afleiðingar þar sem tekið er tillit til þeirra sjúkdómseinkenna sem M bjó við

fyrir slysið. Þá liggja heldur engin gögn fyrir í málinu um að M hafi orðið fyrir tekjutapi þann tíma sem hann telst hafa verið óvinnufær vegna slyssins. Í ljósi þessa verður ekki talið að M hafi sýnt fram á að hann eigi rétt á bótum fyrir tímabundið atvinnutjón skv. 2. gr. laganna, varanlegan miska skv. 4. gr. eða varanlega örorku skv. 5. til 7. gr. laganna. M telst því einungis hafa sýnt fram á rétt sinn til þjáningabóta úr ábyrgðartryggingunni líkt og að framan greinir.

Niðurstaða.

M á rétt á þjáningabótum fyrir tímabilið 28. ágúst 2018 til 19. september 2018 úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Að öðru leyti telst hann ekki eiga rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingunni.

Reykjavík, 14. nóvember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.